

ÚLTIMA PEDRADA

A LA CATALUNYA NORD, TAMPOC S'ENTENEN

A Perpinyà no volen pessebre... o sí

Désolé. Així estic jo pels pobres francesos que els ha tocat quedar-se amb la Catalunya Nord (sud de França per ells). Tan units i orgullosos com podrien estar, però els toca una mica d'herència catalana i ja hi som, desordre, caos i desgavell.

A Perpinyà el jutge no vol el pessebre per mantenir pura la no confessionalitat francesa però surt l'alcalde Aliot, un dretà de "mucho cuidado" i diu que allò no es pot treure perquè pertany a la memòria històrica catalana. Ho entenen? Jo, tampoc.

la mateixa ciutat va ser atacat per un grup desconegut (la qual cosa vol dir de dretes). Com és natural, el grup LGBTI es va queixar, és una de les seves millors virtuts, es queixen com Déu. Com ja no resulta tant habitual, l'autoritat de la ciutat ha respost com un sol home en defensa del grup atacat.

Per posar-nos en situació i no perdre el fil: La dreta francesa, que prohibeix o impedeix en la mesura de les seves possibilitats qualsevol tipus d'expressió de la cultura catalana, ara defensa el pessebre i aquests mateixos que en els seus programes polítics ataquen tot el que no sigui la família tipus Josep, Maria i en nen Jesús, han promès mobilitzar tota la força policial per tallar d'arrel qualsevol atac homòfob i buscar "refugis segurs" per a ells. Igual que la fauna rara.

Lloables i sorprenents decisions que ens deixen amb el pas canviat. Aliot és un esquerrà infiltrat a l'Agrupació Nacional? La dreta francesa és més progre que l'esquerra espanyola? Què li passa a França –apart de parlar una llengua estranya– que ens deixa amb el cul a l'aire?

Si les coses segueixen igual, Catalunya faria bé en oblidar la independència d'Espanya i demanar la fusió amb França.